

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

Joi, 6 octombrie:

Sf. Apostol Toma

Prin dumnezeiasca Pronie, nu ai fost de față cu ceilalți Apostoli, când li S-a arătat lor Mântuitorul după Sfânta Sa Înviere, de aceea nu ai crezut spuselor lor, când mărturiseau zicând: „L-am văzut pe Domnul”, și-L slăveau cu cântări zicând: Aliluia!

Cunoscând Domnul curăția cugetului tău, că spre adevărarea Învierii și nu spre ispitire ți-a fost îndoiala, te-a învrednicit slăvitei arătării Sale, ca noi, cunoscând minunea, cu tine de-a pururea să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Punând degetul tău pe rănilor Domnului și cunoscându-L pe El a fi cu adevărat Dumnezeu cel Înviat din morți, ai strigat cu tărie: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”, încredințându-ne și pe noi de Sfânta Sa Înviere și învățându-ne a cânta Lui: Aliluia!

După Sfânta Înălțare a Domnului și după primirea harului cel dumnezeiesc prin pogorârea Sfântului Duh, aruncând Apostolii sorți ca să știe unde avea fiecare să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu, tu, Sfinte, ai primit India, spre propovăduire, slăvind pe Dumnezeu cu cântări: Aliluia!

Din Acatistul Sf. Ap. Toma

Lucrări de revopsire la acoperișul Turnului-Clopotniță de pe biserică

În săptămâna care s-a încheiat, s-au început lucrările de revopsire a acoperișului de pe Turnul Clopotniță al bisericii Toma Cozma.

Pentru o reducere substanțială a costurilor, s-a renunțat la construirea unei schele speciale și s-a adoptat soluția angajării de alpiști industriali calificați.

Astfel, s-a reușit deja revopsirea cu grund a tablei de pe acoperișul turnului clopotniță, iar săptămâna ce urmează se va aplica vopseaua.

(urmare în pagina a doua)

Evangelia Duminicii a nouăsprezecea după Rusalii *Predica de pe munte, iubirea vrăjmașilor* Luca 6, 31-36

Zis-a Domnul: Precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei; și, dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii fac același lucru; iar dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Însă voi iubiți-i pe vrăjmașii voștri și faceți-le bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, iar răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

1022 – 2022: un mileniu de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog. Învățătura sa despre rugăciune (continuare din numerele anterioare)

După o lungă uitare, opera Sfântului Simeon Noul Teolog este relansată de monahii athoniți, atât în cursul înfloririi isihaste din secolele XIII - XIV, cât și în timpul revirimentului filocalic de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XX-lea.

Scrierile Sfântului Simeon Noul Teolog au fost editate critic complet în colecția *Sources Chrétiennes*, în nouă volume (numerele seriei: 51, 96, 104, 113, 122, 129, 156, 174, 196), între anii 1957-1973. Textul critic al *Epistolelor* simeoniene, care nu a apucat să vadă lumina tiparului în ediția *Sources Chrétiennes*, a fost editat într-un volum în seria *Oxford Early Christian Texts*.

Opera Sfântului Simeon Noul Teolog și viața monahală românească

Monahii din Țara Românească au fost în legătură cu așezarea isihastă și cu întemeietorul ei, Sfântul Grigorie Sinaitul (1255-1346). Venind de la Athos pe pământ românesc, Sfântul Nicodim de la Tismana aduce în Țara Românească, la Mănăstirile Vodița și Tismana, precum și în Transilvania, la Mănăstirea Prislop, duhul scrierilor isihaste ale Sfântului Simeon Noul Teolog și a celor doi Sfinți Grigorie: Sinaitul și Grigorie Palama (1296-1359), care premerge și deschide calea manuscriselor filocalice grecești, slave și românești.

Probabil că o primă întâlnire a monahilor români cu lucrările scrise ale Sfântului Simeon o reprezintă „Rugăciunea a VII-a” din canonul de pregătire a Sfintei Împărtășanii.

În 1802, rezumatul vieții Sfântului Simeon, alcătuit de Nicodim Aghioritul († 1809), după Nichita Stithatul, a fost tradus în românește la Mănăstirea Neamț și publicat prima dată în 1809 în *Viețile Sfinților*, volumul II, octombrie 31, reluat apoi în ediția din 1835 a mitropolitului Grigorie II al Ungrovlahiei (1760-1787) și, pentru a treia oară tipărit în ediția lui Nifon Ploieșteanul, volumul XI, București, 1902.

În anul 1847, *slujba și sinaxarul* Sfântului Simeon Noul Teolog apar pentru prima dată și în Mineiul românesc.

Manuscrisele slave cu opera Sfântului Simeon Noul Teolog

În mănăstirile românești, până în secolul al XVIII-lea când apar primele traduceri românești, scrierile Sfântului Simeon au circulat la noi în traduceri slave, limbă de cultură comună a cărturarilor din răsăritul ortodox și cu deosebire a oamenilor Bisericii.

Sfântul Simeon este tradus în românește abia în secolul al XVIII-lea. Biblioteca Academiei Române păstrează 23 manuscrise slavone cu opera Sfântului Simeon, la care se adaugă 6 manuscrise slave păstrate în Biblioteca Patriarhală din București și 8 manuscrise slave păstrate în biblioteca Mănăstirii Neamț. Dintre acestea, patru aparțin secolului al XV-lea, două secolului al XVI-lea, unul este din secolul al XVII-lea, iar celelalte din secolele XVIII-XIX.

Manuscrisele românești cu opera Sfântului Simeon Noul Teolog

Traduceri din Sfinții Părinți și din Scriitorii bisericești încep să apară în limba română relativ târziu, la

sfârșitul secolului al XVII-lea, prin traducerea *Mărgăritarelor Sfântului Ioan Gură de Aur*, făcută de frații Șerban și Radu Greceanu și apărută la București în 1691, iar în secolul al XIX-lea prin intermediul Muntelui Athos.

Apariția și răspândirea pe teritoriul țării noastre a traducerilor Sfinților Părinți se datorează, în special, Sf. Paisie Velicikovski (1722-1794) care, întors de la Sfântul Munte Athos la Mănăstirea Dragomirna, recomanda monahilor, spre lectură, scrierile privitoare la rugăciunea minții, inclusiv pe cele ale Sfântului Simeon Noul Teolog.

Manuscrisele românești cu opera Sfântului Simeon sunt rodul a cinci traduceri independente din limbile greacă și slavonă: traducerea lui Rafail monahul din anul 1769, o traducere făcută de Gherontie și Grigorie în 1789, traducerile Sf. Paisie Velicikovski din 1793, traducerea făcută la Mănăstirea Neamț de Isaac Dascălul în 1802-1803, care are la bază ediția neogreacă, și versiunea „Cernica” de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea.

Pe lângă acestea, în Biblioteca Academiei Române se găsesc aproape 40 manuscrise românești cu opera Sfântului Simeon Noul Teolog, dovedind întinsa arie de răspândire în mănăstirile românești și influența exercitată de scrierile sale asupra vieții monastice românești, el fiind unul dintre autorii isihăști cei mai preferați.

Protopop Pr. Florin - Aurel Călugăru
 (continuare în numărul viitor)

Lucrări de revopsire la acoperișul Turnului-Clopotniță de pe biserică (continuare din pagina întâi)

De asemenea, s-au realizat și lucrările de revopsire, în două straturi, la streșina de lemn, cu lazură protectoare.

În măsura în care timpul ne va permite, dorim, cu ajutorul lui Dumnezeu și al tuturor celor care iubesc biserica noastră să continuăm vopsirea tablei de pe întregul acoperiș al bisericii pentru a preveni degradări majore în perioada următoare.

Apelăm pe această cale la bunăvoința și generozitatea dumneavoastră pentru a ne sprijini financiar spre a se putea finaliza această lucrare amplă, dar atât de necesară pentru păstrarea în bune condițiuni a tablei de pe acoperișul bisericii noastre.

Pr. M. Mărgineanu

Trei teme duhovnicești de actualitate

„Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb” (Luca, 6:35).

Fragmentul din Evanghelia de la Luca ce se citește la Sfânta Liturghie din Duminica a XIX-a după Rusalii, pe cât este de scurt, pe atât este de cuprinzător, dar și de dificil de înțeles și mai ales de aplicat, atunci când e vorba de a aplica în planul concret sfaturile evanghelice pe care le conține. Capitolul al VI-lea de la Luca ar putea fi considerat în bună parte o sinteză a textului paralel cuprins în cele 3 capitole din Evanghelia de la Matei ce conțin o amplă cuvântare cunoscută sub numele de Predica de pe Munte a Mântuitorului Iisus Hristos. Ce a adus nou în Legea Veche Mântuitorul, de vreme ce El Însuși spune: „n-am venit să stric, ci să împlinesc” (Matei, 5:17)? Unde e elementul de noutate, de vreme ce El Însuși anunță că nu schimbă nimic din Legea Veche, căreia îi erau foarte atașați, mai ales fariseii? - Este iubirea, pe care o poruncește (Ioan 13,34), pe care o descrie, asociind-o Jertfei Sale (Ioan 15,13), pe care o oferă ca etalon (Ioan 15,9). Și nu e vorba de iubirea umană privită ca sentiment, ci prezentată ca virtute, ca putere cu care Dumnezeu ne-a înzestrat pe noi (Romani 5,5).

Predica de pe munte
Icoană la mănăstirea Sihăstria Putnei

Fragmentul evanghelic al acestei duminici cuprinde, într-o exprimare succintă, trei teme pe care Mântuitorul Iisus Hristos le încredințează ucenicilor Săi și tuturor celor ce-L ascultau. Întâi de toate, **inițiativa binelui**: „precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea” (Luca, 6:31), adică tu să fii cel care inițiază binele pe care îl aștepti de la semenul tău. Iar reacția sa va deveni un ecou la fapta ta bună. Ori, din experiență știm că nu există ecou dacă nu există zgomot.

Cam la fel se întâmplă și cu sufletele oamenilor. Am devenit niște negociatori foarte abili, în care ne protejăm ideea de inițiativă și ne pregătim mai degrabă pentru a reacționa în raport cu semenul. Privim circumspect pe cel pe care nu-l cunoaștem, așteptăm întâi să spună el ceva, să vedem de la el o manifestare în raport cu care noi să reacționăm. Și ce e și mai dureros, atunci când nu cunoaștem pe cineva, la prima vedere îi vedem multe defecte. Foarte rare sunt situațiile în care la prima vedere să te fascineze calitățile omului. De cele mai multe ori te limitezi a-ți zice, ca fariseul: „Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca acesta” (Luca, 18:11). Ori Mântuitorul cere, iată, inițiativa binelui. Dacă vei crede în bunătatea celui alt, vei căuta să descoperi calitățile sale și să i le evidențiezi, vei vedea că omul scoate din sine pe cele bune ale sale. Dimpotrivă, dacă-ți alimentezi principiile de viață cu o credință bazată pe observații critice, negative, vei cultiva mereu răul în relația cu semenii tăi.

Dacă problema inițiativei binelui e o chestiune care, trebuie să mărturisim, nu ne este foarte comodă, cea de-a doua temă este și mai grea: **iubirea vrăjmașilor**, să iubești pe cei care te urăsc, nu doar pe cei care-ți

fac rău. Între noi, între oameni, în interacțiunile sociale, funcționează foarte bine dialogul mut: nu se vorbește nimic, dar se trag multe concluzii, chiar paradoxale, ce duc la izolare față de celălalt. Iar izolarea fizică e precedată de izolarea sufletească. Când oamenii se ceartă, strigă unul la altul, deși sunt aproape și se aud unul pe altul foarte bine. Totuși strigă, pentru că sufletele lor deja s-au îndepărtat.

Nu-i deloc ușor a-ți deschide sufletul față de cineva. Nu-i ușor a privi cu înțelegere pe cel care îți este ostil. A iubi pe vrăjmaș e un examen greu, dar foarte necesar. Cu celelalte virtuți, strădani, jertfe lupti împotriva răului și poți avea victorii trecătoare, dar răul nu-l oprești. Iubind însă pe vrăjmaș, circuitul răului e oprit, pentru că răul primit se oprește, se sfârșește, dacă noi răspundem cu binele.

Nu găsim în Noul Testament o definiție dată de Mântuitorul Iisus Hristos iubirii. Și, într-adevăr, este foarte greu de distins ce înseamnă concret „a iubi”, dată fiind multitudinea felurilor de manifestare și de înțelegere a iubirii. Dar nu e nevoie de definiții, ci de exercițiu, de punere în practică a acestei virtuți creștine. Mântuitorul Iisus Hristos oferă modelul desăvârșit de „lucrare” a iubirii: fiind răstignit pe cruce, El are puterea să se roage pentru cei pe care-L chiniau și nu o face doar pentru a oferi o pildă de toleranță umană, ci o face pentru că iubirea Lui e adevărată. Mare capacitate de a iubi ne arată Domnul! Dar lumina iubirii o avem toți în adâncul sufletului nostru. Iar când ne apropiem sufletește de semenii noștri, lumina iubirii din noi devine mult mai puternică în lumea în care trăim.

Cea de-a treia temă duhovnicească dată ucenicilor pare a avea în vedere **relațiile de tip economic**: „dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb” (Luca, 6:35). Dar, însăși ideea de împrumut presupune returnarea. Ai putea crede că Mântuitorul promovează ideea de faliment social în ceea ce privește individul. Cum poți să dai fără să aștepti nimic în schimb? Singurul răspuns la această întrebare îl constituie virtutea milosteniei, care este iubirea lucrătoare. Mântuitorul oferă și măsura, căci spune: „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv” (Luca, 6:36), adică împrumutul trebuie asociat milosteniei, sensibilității noastre față de suferința, neputința celui alt. Mila lui Dumnezeu este nemărginită, dar nu falimentară: ea așteaptă răspunsul nostru, care este transformarea, pocăința. Dumnezeu împrumută, dar așteaptă să te schimbi. Mai important decât returnarea unui împrumut devine deci transformarea celui ce ți l-a cerut, așa cum este zugrăvit așa frumos și în pilda fiului risipitor. Așadar, chiar dacă nu nădăjduim nimic în schimb atunci când împrumutăm, urmând porunca Mântuitorului, nu trebuie să pierdem nădejdea transformării în bine a omului pe care îl ajutăm.

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor”, zice Mântuitorul Hristos, „așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei, 5:16). Așadar, iubirea dăruită celui alt pentru transformarea în bine a omului mă transformă și pe mine, de fapt, într-o mână a lui Dumnezeu care lucrează în lumea aceasta faptele dorite de El.

Pr. Mihai Mărgineanu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor: Protopop Florin Aurel Călugăru, tel.
0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sîrbu, Irina Coman, Viorel Blidaru,
Valentin Burlacu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- ◆ **Duminică, 2 octombrie,**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan
Gură de Aur
18:00 Paraclisul Maicii Domnului
- ◆ **Miercuri, 5 octombrie,**
18:00 Slujba Vecerniei și a Litiei
- ◆ **Joi, 6 octombrie,**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan
Gură de Aur, întru cinstea Sf. Apostol
Toma, ocrotitorul principal al parohiei
noastre
- ◆ **Vineri, 7 octombrie,**
18:00 Slujba Sf. Maslu
- ◆ **Sâmbătă, 8 octombrie,**
- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta
Liturghie și pomenirile pentru cei
răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei
care doresc

Un elev trist

În timp ce se afla în fața copiilor din clasa a 5-a, Doamna M. în prima zi de școală le-a spus un neadevăr, majoritatea profesorilor, le-a spus elevilor săi că îi iubeste pe toți la fel de mult.

Totuși, acest lucru nu era posibil deoarece în primul rând, confundat în banca sa, era băiețelul numit Gheorghe A.

Doamna M. îl urmărise pe Gheorghe în anul precedent și observase că acesta nu se juca cu ceilalți copii, hainele sale erau neîngrijite și era murdar mai tot timpul.

Și Gheorghe putea fi nesuferit. Se ajunsese până acolo încât Doamnei M. îi făcea plăcere să scrie pe lucrările acestuia, cu un creion gros și roșu, un X mare și îngroșat și să îi dea nota 4.

La școala la care preda doamna M. trebuia să revizuiască toate caracterizările elevilor, iar pe Gheorghe îl lăsase intenționat la urmă.

Totuși, când a deschis dosarul acestuia, a rămas surprinsă să vadă că profesoara din primul an scrisese: "face temele cu grijă, este manierat și este o plăcere să fi în preajma lui.

Profesoara din clasa a 2-a scrisese: "Gheorghe este un elev excelent, apreciat de colegii săi, dar este tulburat de faptul că mama sa suferă de o boala incurabilă, iar viața de acasă trebuie să fie foarte grea"

Profesoara din clasa a 3-a scrisese: "Moartea mamei sale l-a afectat mult. Se străduiește foarte mult, dar pe tatăl său nu îl prea interesează, iar climatul de acasă îl va afecta în curând, dacă nu se va schimba ceva".

Profesoara dintr-a 4-a a scris: "Gheorghe este retras și nu mai este interesat de școală. Nu are mulți prieteni și uneori adoarme în timpul orei".

De-acum, doamna M. înțelesese problema și i-a fost rușine de ce făcuse. S-a simțit și mai prost când elevii ei i-au adus cadouri de Crăciun, legate cu panglici frumoase și împachetate în hârtie stralucitoare mai puțin Gheorghe.

Cadoul acestuia era împachetat cu hârtie obișnuită de culoare maro.

Doamnei M. i-a fost greu să îl deschida în fața celorlalți.

Unii dintre elevi au început să râdă când a descoperit o brățară căreia îi lipseau unele pietre și o sticlă de parfum pe trei sferturi goală.

Ea i-a certat când a observat că brățara era drăguță și parfumul mirosea frumos. Gheorghe A. a rămas după ore în acea zi doar pentru a-i spune: "Doamna M., astăzi miroși exact ca și mama".

După ce copiii au plecat, doamna M. a plâns timp de aproape o oră.

În acea zi, a încetat să mai predea citirea, scrierea și aritmetica și a început să îi învețe altfel pe elevi.

Doamna M. i-a acordat o atenție deosebită lui Gheorghe.

Pe măsură ce lucra cu el, mintea sa a început să își revină.

Cu cât îl încuraja mai des, cu atât acesta

reacționa mai bine.

Până la sfârșitul anului, Gheorghe ajunsese cel mai isteț elev din casa și, în ciuda promisiunii că îi va iubi pe toți la fel, a devenit alintatul său.

Un an mai târziu, a găsit o scrisoare de la Gheorghe în care îi spunea că e cea mai bună profesoară pe care o avusese vreodată.

Au mai trecut încă șapte ani până a mai primit un semn de la Gheorghe.

Apoi el i-a scris că terminase liceul al treilea în clasă, și că ea rămăsese cea mai bună profesoară pentru el.

Cinci ani mai târziu, a mai primit o scrisoare care spunea că va termina în curând și facultatea cu cele mai bune rezultate.

Încă o dată o asigură pe doamna M. că fusese cea mai bună profesoară.

Apoi au mai trecut încă cinci ani și a mai venit o scrisoare, cu același mesaj, dar numele expeditorului era schimbat: Dr. Ing. Gheorghe A.

Apoi o nouă scrisoare în care o anunța că se va căsători.

Îi spunea că tatăl său a murit cu câțiva ani în urma și o întreba dacă ar vrea să participe la nunta și să stea în locul în care sta de obicei mama mirelui.

Bineînțeles că a acceptat.

Și a purtat brățara căreia îi lipseau unele pietre și a folosit același parfum pe care îl primise demult de la Gheorghe.

S-au îmbrățișat, iar Gheorghe i-a șoptit la ureche..

"Mulțumesc pentru că ai crezut în mine. Mulțumesc pentru că m-ai făcut să mă simt important și mi-ai arătat că pot însemna ceva."

Doamna Moșteanu i-a șoptit cu lacrimi în ochi "Gheorghe, ai înțeles greșit.

Tu ești cel care m-a învățat că pot schimba ceva. Nu am știut cum să predau elevilor până te-am întâlnit pe tine."

Deci,

Nu poți niciodată să știi cum poți influența viața altora prin ceea ce faci sau prin ceea ce nu faci.

Ține seama de acest lucru în aventura ta prin viață și încearcă să schimbi în bine ceva în viața celorlalți cu care te intersecți.

Și nu uita:

Nimeni nu are dreptul să privească o altă persoană de sus, decât în momentul în care se apleacă și-ntinde o mână pentru a o ajuta să se ridice!

Fii Om !